

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2021/168**2024/EØS/28/95****av 10. februar 2021****om endring av forordning (EU) 2016/1011 med hensyn til unntaket for visse spotvalutareferanseverdier fra tredjeland og utpeking av erstatninger for visse referanseverdier som skal opphøre, og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) For å sikre seg mot negative valutakursbevegelser som omfatter valutaer som ikke umiddelbart kan konverteres til en basisvaluta, eller som omfatter valutaer som er underlagt valutakontroll, inngår selskaper i Unionen ikke-leverbare valutaderivater som forwardkontrakter og bytteavtaler. Manglende spotvalutareferanseverdier for beregning av betalinger som forfaller på valutaderivater, vil ha negativ innvirkning på selskaper i Unionen som eksporterer til framvoksende markeder eller har eiendeler eller forpliktelser på disse markedene, og utsette dem for svingninger i valutaene til de framvoksende markedene. Etter perioden som utløper 31. desember 2021 i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011⁽⁴⁾ (heretter kalt «overgangsperioden»), vil det ikke lenger være mulig å bruke spotvalutareferanseverdier som leveres av en administrator lokalisert i et tredjeland, med mindre administratoren er en sentralbank.
- 2) For at selskaper i Unionen skal kunne fortsette sin forretningsvirksomhet samtidig som valutarisikoen reduseres, bør visse spotvalutareferanseverdier som brukes for finansielle instrumenter for å beregne kontraktsmessige betalinger, og som er utpekt av Kommisjonen i samsvar med visse kriterier, unntas fra virkeområdet for forordning (EU) 2016/1011.
- 3) Ettersom det er nødvendig å foreta en grundig gjennomgåelse av virkeområdet for forordning (EU) 2016/1011 og dens bestemmelser om referanseverdier som leveres av administratorer lokalisert i tredjeland (heretter kalt «referanseverdier fra tredjeland»), bør den nåværende overgangsperioden for referanseverdier fra tredjeland forlenges. Kommisjonen bør ha myndighet til å forlenge overgangsperioden ytterligere med inntil to år gjennom en delegert rettsakt dersom vurderingen som ligger til grunn for gjennomgåelsen, viser at den planlagte utløpsdatoen for overgangsperioden vil vanskeliggjøre fortsatt bruk i Unionen av referanseverdier fra tredjeland eller utgjøre en trussel mot den finansielle stabiliteten.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 49 av 12.2.2021, s. 6, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 388/2021 av 10. desember 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

(1) EUT C 366 av 30.10.2020, s. 4.

(2) EUT C 10 av 11.1.2021, s. 35.

(3) Europaparlamentets holdning av 19. januar 2021 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 2. februar 2021.

(4) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011 av 8. juni 2016 om indekser som brukes som referanseverdier for finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller for å måle investeringsfonds resultater, og om endring av direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU og forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 av 29.6.2016, s. 1).

- 4) En forlengelse av overgangsperioden for referanseverdier fra tredjeland kan innebære at administratorer av referanseverdier i Unionen kan oppmuntres til å flytte sin virksomhet til et tredjeland for ikke å være omfattet av kravene i forordning (EU) 2016/1011. For å hindre slik omgåelse bør administratorer som i løpet av overgangsperioden flytter fra Unionen til et tredjeland, ikke ha tilgang til unionsmarkedet uten å oppfylle kravene i forordning (EU) 2016/1011.
- 5) Fra og med 31. desember 2020, ved utløpet av overgangsperioden fastsatt i avtalen om Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irlands utmelding av Den europeiske union og Det europeiske atomenergifellesskap⁽⁵⁾, bør referansenrenten LIBOR (London Interbank Offered Rate) ikke lenger anses som en kritisk referanseverdi i henhold til forordning (EU) 2016/1011. Det forente kongerikes finansstilsyn, Financial Conduct Authority (FCA), kunngjorde dessuten i 2017 at det ikke ville overtale eller tvinge panelbanker til å sende opplysninger til LIBOR etter utgangen av 2021. Senere kunngjøringer fra FCA og LIBORs administrator har gjort det klart at LIBOR sannsynligvis vil bli avvirket innen utgangen av 2021 for de fleste løpetider og valutaer som den beregnes for, og at LIBORs øvrige løpetider og valutaer vil følge etter i løpet av 2023. Opphøret eller avviklingen av LIBOR kan få negative konsekvenser som vil medføre vesentlige forstyrrelser i finansmarkedenes virkemåte i Unionen. Det finnes et stort antall kontrakter som påvirker markedsaktører i Unionen, og som gjelder gjeld, lån, tidsinnskudd, verdipapirer og derivater som alle bruker LIBOR som referanse, som forfaller etter 31. desember 2021, og som ikke inneholder tilstrekkelig robuste reservebestemmelser («fallback provisions») for å dekke opphør eller avvikling av LIBOR som beregnet for den relevante valutaen eller visse av dens løpetider. Noen av disse kontraktene og noen finansielle instrumenter som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU⁽⁶⁾ kan ikke reforhandles for å innføre en kontraktsmessig reservebestemmelse før 31. desember 2021.
- 6) For å legge til rette for at eksisterende kontrakter fortsatt kan virke tilfredsstillende selv om de bruker en utbredt referanseverdi hvis opphør kan få negative konsekvenser som vil medføre vesentlige forstyrrelser i finansmarkedenes virkemåte i Unionen, og når slike kontrakter eller finansielle instrumenter som definert i direktiv 2014/65/EU ikke kan reforhandles for å innføre en kontraktsmessig reservebestemmelse for den aktuelle referanseverdien opphører, bør det fastsettes en ramme for opphør eller ordnet avvikling av slike referanseverdier. Denne rammen bør omfatte en ordning for å overføre slike kontrakter eller finansielle instrumenter som definert i direktiv 2014/65/EU til en utpekt erstatning for en referanseverdi. Når en referanseverdi erstattes, bør det sikres at kontraktsgrunnlaget ikke bortfaller, noe som vil kunne medføre vesentlige forstyrrelser i finansmarkedenes virkemåte i Unionen.
- 7) Mangelen på en ramme på unionsplan for opphør eller en ordnet avvikling av en referanseverdi vil trolig kunne medføre at medlemsstatene innfører ulike reguleringsløsninger, noe som vil kunne føre til at berørte parter i Unionen utsettes for risiko for rettslig usikkerhet, og for at kontrakter ikke kan oppfylles. Sammen med omfanget av eksponeringen mot slike referanseverdier for eksisterende kontrakter og finansielle instrumenter som definert i direktiv 2014/65/EU vil den økte risikoen for at kontrakter ikke kan oppfylles, og for rettstvister, kunne medføre vesentlige forstyrrelser i finansmarkedenes virkemåte. Under slike ekstraordinære omstendigheter og for å håndtere de systemrisikoene som er forbundet med dette, er det nødvendig å fastsette en harmonisert strategi for å håndtere opphøret eller avviklingen av visse referanseverdier som er systemviktige for Unionen. Medlemsstatenes kompetanse med hensyn til referanseverdier utover den myndigheten Kommisjonen er gitt, berøres ikke av denne forordningen.
- 8) I henhold til forordning (EU) 2016/1011 skal andre enheter under tilsyn enn administratorer av referanseverdier ha innført beredskapsplaner dersom en referanseverdi endres vesentlig eller ikke lenger blir levert. Om mulig bør disse beredskapsplanene identifisere en eller flere mulige erstatninger for referanseverdiene. Erfaringen med LIBOR har vist at det er viktig at beredskapsplanene tar hensyn til at en referanseverdi kan endres vesentlig eller ikke lenger vil bli levert. Vedkommende myndigheter bør overvåke om denne forpliktelsen overholdes, og det bør være mulig for dem å ta stikkprøver for å kontrollere etterlevelsen. Derfor bør enheter under tilsyn holde sine beredskapsplaner og eventuelle oppdateringer av dem lett tilgjengelige slik at de på anmodning umiddelbart kan oversende dem til vedkommende myndigheter.

⁽⁵⁾ EUT L 29 av 31.1. 2020, s. 7.

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

- 9) Andre kontrakter enn finansielle kontrakter som definert i forordning (EU) 2016/1011, eller finansielle instrumenter som ikke omfattes av definisjonen av finansielle instrumenter i den nevnte forordningen, men som også viser til referanseverdier som skal opphøre eller avvikles, kan også medføre vesentlige forstyrrelser i finansmarkedenes virkemåte i Unionen. Mange enheter bruker slike referanseverdier uten å anses som enheter under tilsyn. Følgelig vil partene i slike kontrakter og innehavere av slike finansielle instrumenter ikke nyte godt av en erstatning for en referanseverdi. For å begrense eventuelle konsekvenser for markedsintegriteten og den finansielle stabiliteten mest mulig og sikre vern mot rettslig usikkerhet bør Kommissjonens mandat til å utpeke en erstatning for en referanseverdi få anvendelse på alle kontrakter og alle finansielle instrumenter som definert i direktiv 2014/65/EU, og som er underlagt en medlemsstats lovgivning. I tillegg bør den utpekte erstatningen for en referanseverdi få anvendelse på kontrakter som er omfattet av lovgivningen i et tredjeland, men der alle parter er etablert i Unionen, i tilfeller der kontrakten oppfyller kravene i denne forordningen, og der tredjelandets lovgivning ikke fastsetter hvordan en referanseverdi skal avvikles på en ordnet måte. Denne utvidelsen av virkeområdet bør ikke berøre de bestemmelsene i forordning (EU) 2016/1011 som ikke endres ved denne forordningen.
- 10) Lovfestet erstatning av en referanseverdi bør begrenses til kontrakter og finansielle instrumenter som definert i direktiv 2014/65/EU som ikke er blitt reforhandlet før datoen for opphør av den aktuelle referanseverdien. Dersom det brukes hovedkontrakter, vil den utpekte erstatningen for en referanseverdi bare gjelde transaksjoner som er inngått før den relevante datoen for erstatning, selv om senere transaksjoner teknisk sett kan være en del av samme kontrakt. Utpekingen av erstatningen for en referanseverdi bør ikke påvirke kontrakter eller finansielle instrumenter som definert i direktiv 2014/65/EU, som allerede inneholder en egnet kontraktsmessig reservebestemmelse som omhandler permanent opphør av en referanseverdi.
- 11) Selv om Kommissjonen vedtar en gjennomføringsrettsakt som utpeker en erstatning for en referanseverdi, bør ikke dette være til hinder for at kontraktspartene kan bli enige om å anvende en annen erstatning for denne referanseverdien.
- 12) Referanseverdiene og deres kontraktsfestede reserverenter («fallback rates») vil med tiden kunne variere betydelig og uventet, og det er dermed mulig at de ikke lenger vil representere den samme underliggende økonomiske virkeligheten, eller at de kan føre til kommersielt uakseptable resultater. Slike tilfeller kan innebære en betydelig økning over tid i spredningen mellom referanseverdien og den kontraktsfestede reserverenten, eller situasjoner der den kontraktsfestede reservebestemmelsen endrer grunnlaget for referanseverdien fra variabel rente til fast rente. Ettersom denne problemstillingen kan oppstå i flere medlemsstater og kontraktsparter fra ulike medlemsstater i slike tilfeller også ofte vil bli berørt, bør den håndteres på en harmonisert måte for å unngå rettslig usikkerhet, unødvendige rettsvister og dermed eventuelle vesentlige negative virkninger for det indre marked eller ringvirkninger for den finansielle stabiliteten i de enkelte medlemsstatene eller Unionen. Derfor bør erstatningen for en referanseverdi som er utpekt ved gjennomføringsrettsakten, under visse forutsetninger kunne tjene som erstatning når berørte nasjonale myndigheter, for eksempel makrotilsynsmyndigheter, komiteer for systemrisiko eller sentralbanker, har brakt på det rene at den opprinnelig avtalte reservebestemmelsen ikke lenger gjenspeiler den økonomiske virkeligheten som referanseverdien som skal opphøre, var ment å måle, eller at en slik bestemmelse kan utgjøre en trussel mot den finansielle stabiliteten. De berørte nasjonale myndighetene bør foreta en vurdering når en eller flere potensielt berørte parter gjør dem oppmerksom på at en vanlig brukt reservebestemmelse muligens er uegnet. En slik vurdering bør imidlertid ikke foretas for hver enkelt kontrakt. De berørte nasjonale myndighetene bør underrette Kommissjonen og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) om denne vurderingen.
- 13) Kontraktspartene har ansvar for å analysere sine kontraktsregulerte ordninger for å avgjøre hvilke situasjoner en kontraktsmessig reservebestemmelse er ment å dekke. Dersom tolkningen av en kontrakt eller et finansielt instrument som definert i direktiv 2014/65/EU viser at partene ikke hadde til hensikt å dekke permanent opphør av en valgt referanseverdi, bør den lovfestede erstatningen for en referanseverdi som er utpekt i samsvar med denne forordningen, gi godt vern ved permanent opphør av denne referanseverdien.

- 14) Med tanke på at erstatningen av en referanseverdi vil kunne føre til at det må gjøres endringer i kontrakter eller finansielle instrumenter som definert i direktiv 2014/65/EU som viser til slike referanseverdier, dersom disse endringene er nødvendige for at erstatningen for referanseverdien skal kunne brukes i praksis eller anvendes, bør Kommisjonen gis myndighet til å fastsette de tilsvarende vesentlige endringene for tilpasning i gjennomføringsrettsakten.
- 15) For referanseverdier som Kommisjonen har klassifisert som kritiske i én medlemsstat i samsvar med forordning (EU) 2016/1011, og der opphøret eller avviklingen av en slik referanseverdi kan medføre vesentlige forstyrrelser i virkemåten til medlemsstatens finansmarkeder, bør den berørte vedkommende myndigheten treffe nødvendige tiltak for å unngå slike forstyrrelser i samsvar med sin nasjonale rett.
- 16) Dersom en medlemsstat slutter seg til euroområdet og en påfølgende mangel på inndata for beregning av en nasjonal referanseverdi innebærer at denne referanseverdien må erstattes, bør det være mulig for den berørte medlemsstaten å fastsette en overgang fra den nasjonale referanseverdien til en erstatning for den. I et slikt tilfelle bør medlemsstaten ta hensyn til forbrukernes status som kontraktsparter og sikre at de ikke påvirkes negativt i større grad enn nødvendig av en slik overgang.
- 17) For å utpeke visse spotvalutareferanseverdier fra tredjeland som unntatt fra virkeområdet for forordning (EU) 2016/1011 bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte delegeres til Kommisjonen når det gjelder unntaket for spotvalutareferanseverdier for ikke-konvertible valutaer, når slike spotvalutareferanseverdier brukes for å beregne betalinger som oppstår i forbindelse med ikke-leverbare valuta-derivatkontrakter. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽⁷⁾. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerede rettsakter mottar Europaparlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som deltar i utarbeidingen av delegerede rettsakter.
- 18) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordningen bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å utpeke en erstatning for en referanseverdi som skal erstatte alle henvisninger til denne referanseverdien for kontrakter, eller for finansielle instrumenter som definert i direktiv 2014/65/EU, som ikke er blitt reforhandlet innen anvendelsesdatoen for gjennomføringsrettsakten. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽⁸⁾. Av hensyn til rettsikkerheten skal Kommisjonen utøve denne gjennomføringsmyndigheten bare ved nøyaktig definerte utløsende hendelser som tydelig viser at administreringen og offentliggjøringen av den referanseverdien som skal erstattes, vil opphøre permanent.
- 19) Kommisjonen bør utøve sin gjennomføringsmyndighet bare i situasjoner der den anser at opphør eller avvikling av en referanseverdi kan få negative konsekvenser som vil medføre vesentlige forstyrrelser i finansmarkedenes virkemåte eller for realøkonomien i Unionen. Videre bør Kommisjonen utøve sin gjennomføringsmyndighet bare når det er blitt klart at den aktuelle referanseverdien ikke lenger vil kunne være representativ, eller at referanseverdien vil opphøre permanent.
- 20) Før Kommisjonen utøver sin gjennomføringsmyndighet til å utpeke en erstatning for en referanseverdi, bør den gjennomføre en offentlig høring og ta hensyn til anbefalinger fra berørte parter og særlig fra arbeidsgrupper i privat sektor som arbeider i regi av offentlige myndigheter eller av sentralbanken. Disse anbefalingene bør være basert på omfattende offentlige høringer og dybdekunnskap om den best egnede erstatningsrenten for den referanserenten som skal opphøre. Kommisjonen bør også ta hensyn til anbefalinger fra andre berørte parter, herunder fra den vedkommende myndigheten for administratoren av referanseverdien og fra ESMA.

⁽⁷⁾ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

⁽⁸⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

- 21) På det tidspunktet da forordning (EU) 2016/1011 ble vedtatt, var det forventet at tredjelandene innen utgangen av 2021 hadde etablert et lignende regelverk for finansielle referanseverdier, og at bruken i Unionen, av enheter under tilsyn, av referanseverdier fra tredjeland ville bli sikret gjennom beslutninger om likeverdighet truffet av Kommisjonen eller gjennom en anerkjennelse eller godkjenning fra vedkommende myndigheter. Det er imidlertid gjort begrensede framskritt i så henseende. Det er store forskjeller i virkeområdet for regelverket for finansielle referanseverdier i Unionen og i tredjeland. For å sikre at det indre marked fungerer på en tilfredsstillende måte, og at referanseverdier fra tredjeland er tilgjengelige for bruk i Unionen etter utløpet av overgangsperioden, bør Kommisjonen innen 15. juni 2023 framlegge en rapport om gjennomgåelsen av virkeområdet for forordning (EU) 2016/1011, som endret ved denne forordningen, særlig med hensyn til dens innvirkning på bruken av referanseverdier fra tredjeland i Unionen. I rapporten bør Kommisjonen analysere de langtrekkende konsekvensene av en slik regulering for Unionens administratorer og brukere av referanseverdier, også med hensyn til den fortsatte bruken av referanseverdier fra tredjeland. Særlig bør Kommisjonen vurdere om det er behov for ytterligere endringer av forordning (EU) 2016/1011 for å begrense dens virkeområde bare til administratorer av visse typer referanseverdier eller til administratorer av referanseverdier som brukes i stor utstrekning i Unionen.
- 22) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012⁽⁹⁾ er nylig blitt endret for å bidra til å skape klarhet for markedsdeltakerne om at kontrakter som er inngått eller fornyet før clearing- eller marginkravene fikk anvendelse på OTC-derivatkontrakter som viser til en referanseverdi («eksisterende kontrakter»), ikke vil være omfattet av disse kravene dersom kontraktene endres med hensyn til den referanseverdien de viser til, og dersom det eneste formålet med endringene er å gjennomføre eller forberede gjennomføringen av en erstatning for en referanseverdi eller innføre reservebestemmelser under overgangen til en ny referanseverdi som et ledd i en referanseverdireform. Referanseverdireformer er resultatet av internasjonalt samordnede arbeidsstrømmer og initiativer som tar sikte på å reformere referanseverdiene slik at de overholder de internasjonale prinsippene for finansielle referanseverdier som er offentliggjort av Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirområdet (IOSCO). I henhold til forordning (EU) 2016/1011 skal enheter under tilsyn utarbeide og vedlikeholde solide skriftlige planer som beskriver de tiltakene de vil treffe dersom en referanseverdi blir vesentlig endret eller ikke lenger blir levert, og disse planene skal gjenspeiles i kontraktsforholdet til kunder. For å gjøre det lettere for markedsdeltakerne å oppfylle disse forpliktelsene og støtte markedsdeltakernes tiltak for å øke robustheten hos OTC-derivatkontrakter som viser til referanseverdier som kan bli gjenstand for reformer, bør forordning (EU) nr. 648/2012 endres ytterligere for å gjøre det klart at eksisterende kontrakter ikke vil bli omfattet av clearing- eller marginkrav dersom disse kontraktene endres utelukkende med sikte på å erstatte den referanseverdien de viser til, som et ledd i en referanseverdireform.

Dette unntaket får derfor anvendelse bare på kontraktsendringer som er nødvendige for å gjennomføre eller forberede gjennomføringen av en erstatning for en referanseverdi som et ledd i en referanseverdireform, eller for å innføre reservebestemmelser i forbindelse med en referanseverdi for å gjøre de relevante kontraktene mer robuste. Endringene bør bidra til å skape klarhet for markedsdeltakerne og bør ikke påvirke virkeområdet for clearing- og marginkravene i forbindelse med endringer av OTC-derivatkontrakter for andre formål eller i forbindelse med erstatninger eller fornyelser, som endringer av motparter.

- 23) Forordning (EU) nr. 2016/1011 og (EU) nr. 648/2014 bør derfor endres.
- 24) Ettersom LIBOR fra og med 1. januar 2021 ikke lenger vil være en kritisk referanseverdi i henhold til forordning (EU) 2016/1011, bør denne forordningen tre i kraft allerede dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

⁽⁹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Endring av forordning (EU) 2016/1011

I forordning (EU) 2016/1011 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 2 nr. 2 skal ny bokstav lyde:

«i) en spotvalutareferanseverdi som er utpekt av Kommissjonen i samsvar med artikkel 18a nr. 1.»

2) I artikkel 3 nr. 1 gjøres følgende endringer:

a) Nytt nummer skal lyde:

«22a) «spotvalutareferanseverdi» en referanseverdi som gjenspeiler prisen, uttrykt i én valuta, på en annen valuta eller en kurv av andre valutaer, for levering på tidligst mulig valuteringsdato,»

b) Nr. 24 bokstav a) i) skal lyde:

«i) en handelsplass som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 24 i direktiv 2014/65/EU eller en handelsplass i et tredjeland for hvilken Kommissjonen har truffet en gjennomføringsbeslutning om at tredjelandets rettslige og tilsynsmessige ramme anses å ha en likeverdig virkning i samsvar med artikkel 28 nr. 4 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014(*) eller artikkel 25 nr. 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU, eller et regulert marked som anses som likeverdig i samsvar med artikkel 2a i forordning (EU) nr. 648/2012, men i hvert tilfelle bare når det gjelder transaksjonsopplysninger om finansielle instrumenter,

---

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 84).»

3) Overskriften til avdeling III kapittel 2 skal lyde:

«Referanserenter og spotvalutareferanseverdier»

4) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 18a

Spotvalutareferanseverdier

1. Kommissjonen kan utpeke spotvalutareferanseverdier som administreres av administratorer lokalisert utenfor Unionen, forutsatt at begge følgende kriterier er oppfylt:

a) Spotvalutareferanseverdien viser til en spotkurs for en tredjelandsv valuta som ikke er fritt konvertibel, og

b) spotvalutareferanseverdien brukes hyppig, systematisk og regelmessig til sikring mot negative valutakursbevegelser.

2. Innen 31. desember 2022 skal Kommissjonen gjennomføre en offentlig høring for å identifisere spotvalutareferanseverdier som oppfyller kriteriene fastsatt i nr. 1.

3. Innen 15. juni 2023 skal Kommisjonen vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 49 for å utarbeide en liste over spotvalutareferanseverdier som oppfyller kriteriene fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen. Kommisjonen skal oppdatere denne listen ved behov.»

5) I avdeling III skal nytt kapittel lyde:

«KAPITTEL 4A

Lovfestet erstatning av en referanseverdi

Artikkel 23a

Virkeområdet for den lovfestede erstatningen av en referanseverdi

Dette kapittelet får anvendelse på

- a) alle kontrakter eller alle finansielle instrumenter som definert i direktiv 2014/65/EU som viser til en referanseverdi og er underlagt lovgivningen i en av medlemsstatene, og
- b) alle kontrakter der alle parter er etablert i Unionen, som viser til en referanseverdi, og som er omfattet av lovgivningen i et tredjeland, og der denne lovgivningen ikke fastsetter hvordan referanseverdier skal avvikles på en ordnet måte.

Artikkel 23b

Erstatning av en referanseverdi i henhold til unionsretten

1. Denne artikkelen får anvendelse på

- a) referanseverdier som er klassifisert som kritiske i henhold til en gjennomføringsrettsakt vedtatt i samsvar med artikkel 20 nr. 1 bokstav a) eller c),
- b) referanseverdier som bygger på rapporterte inndata, dersom opphøret eller avviklingen av dem vil medføre vesentlige forstyrrelser i finansmarkedenes virkemåte i Unionen, og
- c) referanseverdier fra tredjeland, dersom opphøret eller avviklingen av dem vil medføre vesentlige forstyrrelser i finansmarkedenes virkemåte i Unionen eller utgjøre en systemrisiko for finanssystemet i Unionen.

2. Kommisjonen kan utpeke en eller flere erstatninger for en referanseverdi dersom en av følgende hendelser har inntruffet:

- a) Den vedkommende myndigheten for administratoren av denne referanseverdien har utstedt en offentlig erklæring eller offentliggjort opplysninger der det kunngjøres at denne referanseverdien ikke lenger gjenspeiler det underliggende markedet eller den underliggende økonomiske virkeligheten; når det gjelder en referanseverdi som er klassifisert som kritisk i henhold til en gjennomføringsrettsakt vedtatt i samsvar med artikkel 20 nr. 1 bokstav a) eller c), skal den vedkommende myndigheten komme med en slik kunngjøring bare dersom referanseverdien fortsatt ikke gjenspeiler det underliggende markedet eller den underliggende økonomiske virkeligheten selv etter at myndigheten fastsatt i artikkel 23 er utøvd.
- b) Administratoren av denne referanseverdien, eller en person som opptrer på vegne av administratoren, har utstedt en offentlig erklæring eller offentliggjort opplysninger, eller en slik offentlig erklæring er blitt utstedt eller slike opplysninger er blitt offentliggjort, der det kunngjøres at administratoren vil innlede en ordnet avvikling av denne referanseverdien eller permanent eller på ubestemt tid ikke lenger vil levere denne referanseverdien eller visse løpetider eller visse valutaer som referanseverdien beregnes for, forutsatt at det på tidspunktet for utstedelsen av erklæringen eller offentliggjøringen av opplysningene ikke finnes noen etterfølgende administrator som vil fortsette å levere denne referanseverdien.
- c) Den vedkommende myndigheten for administratoren av denne referanseverdien eller en enhet med insolvens- eller krisehåndteringsmyndighet over administratoren har utstedt en offentlig erklæring eller offentliggjort opplysninger der det fastslås at administratoren vil innlede en ordnet avvikling av denne referanseverdien eller permanent eller på ubestemt tid ikke lenger vil levere denne referanseverdien eller visse løpetider eller visse valutaer som referanseverdien beregnes for, forutsatt at det på tidspunktet for utstedelsen av erklæringen eller offentliggjøringen av opplysningene ikke finnes noen etterfølgende administrator som vil fortsette å levere denne referanseverdien.

- d) Den vedkommende myndigheten for administratoren av denne referanseverdien tilbakekaller eller midlertidig opphever godkjenningen i samsvar med artikkel 35 eller anerkjennelsen i samsvar med artikkel 32 nr. 8 eller krever godkjenningen opphevet i samsvar med artikkel 33 nr. 6, forutsatt at det på tidspunktet for tilbakekallingen eller den midlertidige opphevingen eller opphevingen av godkjenningen ikke finnes noen etterfølgende administrator som vil fortsette å levere denne referanseverdien, og at dens administrator vil innlede en ordnet avvikling av denne referanseverdien eller permanent eller på ubestemt tid ikke lenger vil levere denne referanseverdien eller visse løpetider eller visse valutaer som referanseverdien beregnes for.
3. Ved anvendelse av nr. 2 i denne artikkelen skal erstatningen for en referanseverdi erstatte alle henvisninger til denne referanseverdien i kontrakter og finansielle instrumenter som nevnt i artikkel 23a, dersom disse kontraktene og finansielle instrumentene
- a) ikke inneholder noen reservebestemmelse eller
- b) ikke inneholder noen egnet reservebestemmelse.
4. Ved anvendelse av nr. 3 bokstav b) skal en reservebestemmelse anses som uegnet dersom
- a) den ikke fastsetter en permanent erstatning for referanseverdien som skal opphøre, eller
- b) anvendelsen av den krever samtykke fra tredjeparter som har nektet dette, eller
- c) den fastsetter en erstatning for en referanseverdi som ikke lenger gjenspeiler eller som avviker vesentlig fra det underliggende markedet eller den underliggende økonomiske virkeligheten som referanseverdien som skal opphøre, er ment å måle, og anvendelsen av den kan få en negativ innvirkning på den finansielle stabiliteten.
5. Erstatningen for en referanseverdi som er avtalt som kontraktsfestet reserverente, gjenspeiler ikke lenger eller avviker vesentlig fra det underliggende markedet eller den underliggende økonomiske virkeligheten som referanseverdien som skal opphøre, er ment å måle, og kan få en negativ innvirkning på den finansielle stabiliteten, i en situasjon der
- a) den er fastsatt av den berørte nasjonale myndigheten på grunnlag av en horisontal vurdering av en bestemt type kontraktsregulert ordning som er gjennomført etter en begrunnet anmodning fra minst én berørt part, og etter samråd med de berørte partene,
- b) etter en vurdering i samsvar med bokstav a), en av partene i kontrakten eller det finansielle instrumentet har gjort innsigelse mot den kontraktsfestede reservebestemmelsen ikke senere enn tre måneder før opphøret av referanseverdien, og
- c) etter en innsigelse i henhold til bokstav b), partene i kontrakten eller det finansielle instrumentet ikke er blitt enige om en alternativ erstatning for referanseverdien senest én virkedag før referanseverdien opphører.
6. Ved anvendelse av nr. 4 bokstav c) skal den berørte nasjonale myndigheten uten unødige opphold underrette Kommisjonen og ESMA om sin vurdering som nevnt i nr. 5 bokstav a). Dersom enheter i mer enn én medlemsstat kan bli berørt av vurderingen, skal de berørte myndighetene i alle disse medlemsstatene foreta vurderingen i fellesskap.
7. Medlemsstatene skal utpeke en berørt myndighet som er i stand til å foreta vurderingen nevnt i nr. 5 bokstav a). Medlemsstatene skal innen 14. august 2021 underrette Kommisjonen og ESMA om hvilke berørte myndigheter som er utpekt.
8. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å utpeke en eller flere erstatninger for en referanseverdi etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 50 nr. 2, dersom en av hendelsene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen har inntruffet.
9. En gjennomføringsrettsakt som nevnt i nr. 8 skal omfatte følgende:
- a) Erstatningen eller erstatningene for en referanseverdi.
- b) Spreadjusteringen, herunder metoden for å beregne spreadjusteringen, som skal anvendes på erstatningen for en referanseverdi som skal opphøre på datoen for erstatningen av hver enkelt løpetid for å ta hensyn til virkningene av overgangen eller endringen fra referanseverdien som skal avvikles, til dens erstatning.
- c) De tilsvarende vesentlige endringene for tilpasning som er knyttet til og med rimelighet kan anses som nødvendige for at en erstatning for en referanseverdi skal kunne brukes og anvendes.
- d) Datoen som erstatningen eller erstatningene for en referanseverdi gjelder fra.

10. Når Kommisjonen vedtar en gjennomføringsrettsakt som nevnt i nr. 8, skal den ta hensyn til tilgjengelige anbefalinger om erstatningen for en referanseverdi, de tilsvarende endringene for tilpasning og spreadjusteringen som gjøres av den sentralbanken som har ansvar for valutaområdet der den relevante referanseverdien skal avvikles, eller av den arbeidsgruppen for alternative referanserenter som arbeider i regi av offentlige myndigheter eller av sentralbanken. Før Kommisjonen vedtar gjennomføringsrettsakten, skal den gjennomføre en offentlig høring og ta hensyn til anbefalingene fra andre berørte parter, herunder den vedkommende myndigheten for administratoren av referanseverdien og ESMA.

11. Uten hensyn til nr. 5 bokstav c) i denne artikkelen får en erstatning for en referanseverdi som er utpekt av Kommisjonen i samsvar med nr. 2 i denne artikkelen, ikke anvendelse dersom alle parter eller det påkrevde flertallet av partene i en kontrakt eller et finansielt instrument nevnt i artikkel 23a er blitt enige om å anvende en annen erstatning for en referanseverdi, enten dette skjer før eller etter anvendelsesdatoen for gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 8 i denne artikkelen.

Artikkel 23c

Erstatning av en referanseverdi i henhold til nasjonal rett

1. Den vedkommende nasjonale myndigheten i en medlemsstat der flertallet av bidragsyterne er lokalisert, kan utpeke en eller flere erstatninger for en referanseverdi som nevnt i artikkel 20 nr. 1 bokstav b), forutsatt at en av følgende hendelser har inntruffet:

- a) Den vedkommende myndigheten for administratoren av denne referanseverdien har utstedt en offentlig erklæring eller offentliggjort opplysninger der det kunngjøres at denne referanseverdien ikke lenger gjenspeiler det underliggende markedet eller den underliggende økonomiske virkeligheten; den vedkommende myndigheten skal komme med en slik kunngjøring bare dersom referanseverdien fortsatt ikke gjenspeiler det underliggende markedet eller den underliggende økonomiske virkeligheten selv etter at myndigheten fastsatt i artikkel 23 er utøvd.
- b) Administratoren av denne referanseverdien, eller en person som opptre på vegne av administratoren, har utstedt en offentlig erklæring eller offentliggjort opplysninger, eller en slik offentlig erklæring er blitt utstedt eller slike opplysninger er blitt offentliggjort, der det kunngjøres at administratoren vil innlede en ordnet avvikling av denne referanseverdien eller permanent eller på ubestemt tid ikke lenger vil levere denne referanseverdien eller visse løpetider eller visse valutaer som referanseverdien beregnes for, forutsatt at det på tidspunktet for utstedelsen av erklæringen eller offentliggjøringen av opplysningene ikke finnes noen etterfølgende administrator som vil fortsette å levere denne referanseverdien.
- c) Den vedkommende myndigheten for administratoren av denne referanseverdien eller en enhet med insolvens- eller krisehåndteringsmyndighet over administratoren har utstedt en offentlig erklæring eller offentliggjort opplysninger der det fastslås at administratoren vil innlede en ordnet avvikling av denne referanseverdien eller permanent eller på ubestemt tid ikke lenger vil levere denne referanseverdien eller visse løpetider eller visse valutaer som referanseverdien beregnes for, forutsatt at det på tidspunktet for utstedelsen av erklæringen eller offentliggjøringen av opplysningene ikke finnes noen etterfølgende administrator som vil fortsette å levere denne referanseverdien.
- d) Den vedkommende myndigheten for administratoren av denne referanseverdien tilbakekaller eller midlertidig opphever godkjenningen i samsvar med artikkel 35, forutsatt at det på tidspunktet for tilbakekallingen eller den midlertidige opphevingen ikke finnes noen etterfølgende administrator som vil fortsette å levere denne referanseverdien, og at dens administrator vil innlede en ordnet avvikling av denne referanseverdien eller permanent eller på ubestemt tid ikke lenger vil levere denne referanseverdien eller visse løpetider eller visse valutaer som referanseverdien beregnes for.

2. Dersom en medlemsstat utpeker en eller flere erstatninger for en referanseverdi i samsvar med nr. 1, skal den vedkommende myndigheten i den nevnte medlemsstaten umiddelbart underrette Kommisjonen og ESMA om dette.

3. Erstatningen for en referanseverdi skal erstatte alle henvisninger til denne referanseverdien i kontrakter og finansielle instrumenter som nevnt i artikkel 23a, dersom begge følgende vilkår er oppfylt:

- a) Disse kontraktene eller finansielle instrumentene viser til den referanseverdien som skal opphøre på den datoen da den nasjonale retten som utpeker erstatningen for en referanseverdi, får anvendelse.

- b) Disse kontraktene eller finansielle instrumentene inneholder ingen reservebestemmelse eller inneholder en reservebestemmelse som ikke fastsetter en permanent erstatning for referanseverdien som skal opphøre.
4. En erstatning for en referanseverdi utpekt av en vedkommende myndighet i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen får ikke anvendelse dersom alle parter eller det påkrevde flertallet av partene i en kontrakt eller et finansielt instrument som nevnt i artikkel 23a er blitt enige om å anvende en annen erstatning for en referanseverdi, enten dette skjer før eller etter anvendelsesdatoen for den relevante internrettslige bestemmelsen.»
- 6) Artikkel 28 nr. 2 skal lyde:
- «2. Enheter under tilsyn, bortsett fra administratorer som nevnt i nr. 1, som bruker en referanseverdi, skal utarbeide og vedlikeholde solide skriftlige planer som beskriver de tiltakene de vil treffe dersom en referanseverdi blir vesentlig endret eller ikke lenger blir levert. I den grad dette er mulig og hensiktsmessig, skal slike planer angi en eller flere alternative referanseverdier som kan brukes som referanse i stedet for de referanseverdiene som ikke lenger vil bli levert, med en forklaring på hvorfor disse referanseverdiene vil være egnede alternativer. Enheter under tilsyn skal på anmodning uten unødig opphold framlegge disse planene og eventuelle oppdateringer for den berørte vedkommende myndigheten, og de skal gjenspeiles i kontraktsforholdet til kunder.»
- 7) I artikkel 29 skal nytt nummer lyde:
- «1a. En enhet under tilsyn kan også bruke erstatningen for en referanseverdi som er utpekt i samsvar med artikkel 23b eller artikkel 23c.»
- 8) I artikkel 49 gjøres følgende endringer:
- a) Nytt nummer skal lyde:
- «2b. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 18a nr. 3 og artikkel 54 nr. 7 skal gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 13. februar 2021.»
- b) Nytt nummer skal lyde:
- «3a. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 18a nr. 3 og artikkel 54 nr. 7, kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen får anvendelse dagen etter at den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.»
- c) Nytt nummer skal lyde:
- «6a. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 18a nr. 3 eller artikkel 54 nr. 7 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot rettsakten innen en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet eller Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. Fristen kan forlenges med tre måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.»
- 9) Artikkel 51 nr. 5 skal lyde:
- «5. Med mindre Kommisjonen har vedtatt en beslutning om likeverdighet som nevnt i artikkel 30 nr. 2 eller 3, eller en administrator er anerkjent i henhold til artikkel 32 eller en referanseverdi er godkjent i henhold til artikkel 33, skal enheter under tilsyn, når det gjelder en referanseverdi fra et tredjeland, bare tillates å bruke denne referanseverdien i Unionen for finansielle instrumenter, finansielle kontrakter og målinger av et investeringsfonds resultater som allerede viser til denne referanseverdien, eller har tilføyed en henvisning til denne referanseverdien før 31. desember 2023.
- Første ledd får ikke anvendelse på referanseverdier levert av administratorer som i løpet av overgangsperioden flytter fra Unionen til et tredjeland. Den vedkommende myndigheten skal underrette ESMA i samsvar med artikkel 35. ESMA skal utarbeide en liste over referanseverdier fra tredjeland som første ledd ikke får anvendelse på.»

10) Artikkel 54 nr. 6 skal lyde:

«6. Innen 15. juni 2023 skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om virkeområdet for denne forordningen, særlig med hensyn til den fortsatte bruken av referanseverdier fra tredjeland av enheter under tilsyn, og om mulige mangler ved den nåværende rammen. Rapporten skal særlig vurdere om det er behov for å endre denne forordningen for å begrense dens virkeområde til leveringen av visse typer referanseverdier eller til leveringen av referanseverdier som brukes i stor utstrekning i Unionen, og skal eventuelt følges av et forslag til regelverk.

7. Kommisjonen gis myndighet til å vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 49 innen 15. juni 2023 for å forlenge overgangsperioden nevnt i artikkel 51 nr. 5 til senest 31. desember 2025 dersom rapporten som er nevnt i nr. 6 i denne artikkelen, viser at fortsatt bruk i Unionen av visse referanseverdier fra tredjeland av enheter under tilsyn i motsatt fall vil bli betydelig svekket eller utgjøre en trussel mot den finansielle stabiliteten.»

Artikkel 2

Endring av forordning (EU) nr. 648/2012

Artikkel 13a i forordning (EU) nr. 648/2012 skal lyde:

«*Artikkel 13a*

Endringer av eksisterende kontrakter med sikte på gjennomføring av referanseverdireformer

1. Motpartene kan fortsette å anvende de framgangsmåtene for risikostyring nevnt i artikkel 11 nr. 3 som de allerede har innført per 13. februar 2021, på OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, og som er inngått eller fornyet før datoen da forpliktelsen til å ha innført framgangsmåter for risikostyring i henhold til artikkel 11 nr. 3 trer i kraft, dersom disse kontraktene endres eller fornyes etter 13. februar 2021 utelukkende med sikte på å erstatte en referanseverdi eller innføre en reservebestemmelse i forbindelse med en referanseverdi som det vises til i kontrakten.

2. Kontrakter som er inngått eller fornyet før datoen da clearingplikten trer i kraft i henhold til artikkel 4, og som endres eller fornyes etter 13. februar 2021 utelukkende med sikte på å erstatte en referanseverdi eller innføre en reservebestemmelse i forbindelse med en referanseverdi som det vises til i kontrakten, blir av denne grunn ikke underlagt clearingplikten nevnt i artikkel 4.

3. Nr. 1 og 2 får anvendelse bare på OTC-derivatkontrakter der endringen eller fornyelsen

a) er nødvendig for å erstatte en referanseverdi i forbindelse med referanseverdireformer,

b) ikke endrer det økonomiske innholdet eller risikofaktoren som henvisningen til en referanseverdi i en slik kontrakt utgjør, og

c) ikke omfatter andre endringer av kontraktens rettslige vilkår som ikke er knyttet til referanseverdien som det vises til, og som dermed potensielt endrer kontrakten på en måte som faktisk innebærer at den må anses som en ny kontrakt.»

Artikkel 3

Denne forordningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel 10. februar 2021.

For Europaparlamentet

D. M. SASSOLI

President

For Rådet

A. P. ZACARIAS

President
